

ledes at Forandringerne ved Garnisonssygehuset er koblede sammen med Opførelsen af Søværnets Hospital, men det er ikke Folketingets Skyld, det er Landstingets Skyld, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke ogsaa er Lægernes Skyld. Jeg har af og til spurgt til dette Lovforslags Befindende i Landstinget og har da faaet oplyst, at der var forskellige Ting, som Hærens Læger havde anført, og som der naturligvis maatte tages Hensyn til. Bevares, sagde jeg, saa venter vi, men jeg haaber dog, at vi faar Lovforslaget ned til Folketinget saa tidligt, at vi kan faa det færdigt fra Rigsdagen i Aar. Det er ogsaa sket, men det hele tyder paa, at det er Hærens Læger, der har foranlediget, at Landstinget har beskæftiget sig saa indgaaende med Spørgsmaalet om Garnisonssygehuset. Det er maaske ikke mundt ud i det, man ønskede, nemlig at forhindre Søværnets Hospital, men i en Forbedring af det gamle Hospital. Naar man selv har fremkaldt dette Forhold, og der saa fremsættes Forslag i saa Henseende saa godt, det kan ske under de nuværende Omstændigheder, synes man ikke fra den Side at have noget at beklage sig over.

Det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) talte om nogle modstridende Erklæringer. Jeg antager, at det ærede Medlem sigtede til de Erklæringer, der er fremsatte fra sagkyndige Folk, der har undersøgt Bygningerne og Grunden ved Garnisonssygehuset, og saa dem, der er fremkomne i de omtalte Avisartikler. Jeg har imidlertid ikke hørt, at et Kadaver kunde inficere Jorden over et Aarhundrede efter, at det var lagt ned. Tværtimod har jeg i min kommunale Virksomhed, hvor jeg har beskæftiget mig med Parker og Plantninger og lignende, set hvorledes disse Ting efterhaanden formulder; Renovation af forskellig Art og Aadsler, som lægges ned, formulder efterhaanden, og jeg tror ikke, det vil være muligt at paavise noget Tilfælde, hvor der har været en Kirkegaard for 130 Aar siden eller mere, og hvor der endnu skulde findes Ting, som fremkaldte ilde Lugt, thi det organiske Liv maa fuldstændig være gaaet op i Jorden. Disse modstridende Erklæringer findes altsaa; men jeg holder mig til den Erklæring, der holder sig ved Jorden, og det er den, der siger, at en Undersøgelse af Jorden viser, at Bunden er fast og god. Jeg har tidligere sagt, at det er for mig det afgørende, og derpaa bygger jeg min Dom over Garnisonssygehusets Brugelighed.

Der er gjort forskellige Indvendinger

imod Planen, og jeg skal erkende, at der kunde være forskellige Ting, man kunde ønske anderledes. Bl. a. har jeg ikke det ringeste imod, at man f. Eks. byttede Korridoren om og lagde den paa Gaardsiden. Men jeg mener ikke, det er afgørende. Her træffer vi ikke Afgørelse om Enkelthederne; det er forbeholdt Administrationen, og den Bemærkning i Udvalgets Betænkning, der gaar ud paa, at Udvalget venter, at der vil blive givet Hærens Læger al ønskelig Indflydelse paa Hospitalets videre Udformning, peger ganske bestemt i Retning af, at saadanne Enkeltheder kan forandres. Det er ikke et Dogme, vi slaar fast, at Korridoren skal ligge dér og dér. Det er kun en Skitse, der er forelagt os, og som det nu overlades til Administrationen at gøre til Virkelighed paa bedste Maade, og hvis Lægerne paa Garnisonssygehuset mener, at denne Korridor helst bør ligge til Gaardsiden for at faa saa meget Sol som muligt i Værelserne til Gaden, er det for saa vidt for mig en Lov, thi saa gaar jeg ud fra, at saavel Administrationen som Arkitekten vil rette sig derefter. Men det er ikke det væsentlige. Det væsentlige er, at vi faar forandret Hospitalet paa det Grundlag, som er lagt, og det vil jeg gerne yde min Støtte til.

Der er ogsaa Spørgsmaalet om Tidspunktet for disse Arbejders Føretagelse. Det opfattes maaske forskelligt; men det har været min Opfattelse, at det var Hensigten først at bygge Søværnets Hospital, og saa, naar Garnisonssygehuset var aflastet med det Antal, som ligger derhenne, kunde man gaa til en Ombygning af dette. Det vil selvfølgelig blive betydelig billigere, hvis man kan udføre hele Arbejdet paa en Gang i Stedet for at foretage et saa omfattende Bygningsarbejde i et Hospital, der er i Brug. Kan man flytte alle Patienter bort fra Hospitalet, er det selvfølgelig det bedste. Men ogsaa det er et Spørgsmaal, der maa overlades til Administrationen at afgøre paa den Maade, man anser for heldigst, og jeg har kun nævnt det, fordi jeg ikke vilde lade unævnt den Mulighed, jeg har tænkt. Dermed skal jeg anbefale, at man tiltræder det foreliggende Lovforslag, og jeg kan i øvrigt tiltræde, hvad den ærede Ordfører (Carl Hansen) har sagt.

J. Andersen: Som det ærede Medlem (Martin Olsen) siger, er det kun en Skitse, der foreligger; det er endogsaa muligt, at Værelserne til de syge slet ikke kommer